

Κυριακή 12η Ὀκτωβρίου 2025

Κυριακή Δ' Λουκᾶ.

(Λκ. 8, 5 – 15).

«ὕμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» (Λκ. 8, 10).

Κυριακή τοῦ Καλοῦ Σπορέως σήμερα. Γιά ἄλλη μία φορά ξεκινάει ἡ σπορά τοῦ θείου λόγου στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἐκκλησία ἀρχίζει καί πάλι γιά τή χειμερινή περίοδο τίς ἱεραποστολικές της δράσεις. Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ σκορπίζει τόν σπόρο τοῦ λόγου Του πρὸς κάθε κατεύθυνση, μέ στόχο νά πέσει στίς ἀνθρώπινες συνειδήσεις, νά φυτρώσει καί νά καρποφορήσει. Στούς μαθητές Του, πού ζήτησαν νά τοὺς ἐξηγήσει τὰ νοήματα τῆς παραβολῆς τοῦ Καλοῦ Σπορέως, ἀπάντησε: *«ὕμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ»*. «Σέ σᾶς δόθηκε ἡ γνώση τῶν μυστηρίων τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» λέγει ὁ

Χριστός. Τό λέγει ὅχι μόνο στούς δώδεκα μαθητές ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἀλλά καί στούς μαθητές ὅλων τῶν ἐποχῶν, πού ἀφουγκράζονται τή διδασκαλία Του καί τήν κάνουν ζωή καί ἐμπειρία.

Καθώς ξεκινάει ἡ ἱεραποστολική προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας, πολλοί ἀναλογιζόμαστε γιατί νά πάρουμε μέρος σ' αὐτή τήν ἐργασία. Ἡ Ἐκκλησία μέ δημοσιεύματα καί ἄρθρα, μέ καταχωρήσεις καί ἀναρτήσεις, μέ κηρύγματα καί ἐκδόσεις, μέ κύκλους συμμαλέτης Ἀγίας Γραφῆς καί ἑσπερινές συγκεντρώσεις, μέ τά κατηχητικά, τίς νεανικές συντροφιές, τούς συνδέσμους τῶν νέων καί τίς ὀμάδες, μέ κάθε μέσον καί τρόπο, πού δίνεται ἀπό τή σύγχρονη τεχνολογία, προσπαθεῖ νά σκορπίσει τά μηνύματα τοῦ Εὐαγγελίου σέ κάθε γειτονιά, σέ κάθε ἐνορία, σέ κάθε πόλη καί χωριό, γιά νά μήν ὑπάρξει κάποιος πού δέν ἄκουσε γιά τόν Χριστό καί τό Εὐαγγέλιο. Ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία κάνει ὅλον αὐτόν τόν ἀγώνα καί τήν προσπάθεια, ἐντούτοις πάρα πολλοί ἄνθρωποι ἀδιαφοροῦν.

Πεισματικά καί ἐνσυνείδητα μένουν μακριά ἀπό κάθε διδαχή. Ἔχουν τήν πεποίθηση ὅτι δέν χρειάζεται νά γνωρίσουν κάτι περισσότερο ἀπ' αὐτά πού ξέρουν. Δέν χρειάζεται νά κουραστοῦν, γιά νά εἰσπράξουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, διότι αἰσθάνονται μία αὐτάρκεια πού τούς καθησυχάζει. Ὁ Κύριος, ὅμως, μᾶς ἐλέγχει ὅλους, ὅταν λέγει στούς μαθητές Του: «Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ». Μᾶς ἐλέγχει, διότι πρέπει νά παραδεχτοῦμε ὅτι δέν γνωρίζουμε τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ! Γνωρίζουμε ὅτι ὑπάρχει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν ἔχουμε γευθεῖ τά μυστήριά της. Δέν ἔχουμε ἐντρυφήσει στά ἐνδότερα αὐτῆς τῆς βασιλείας. Γνωρίζουμε γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν γνωρίζουμε αὐτή τήν ἴδια τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς καί τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων ἀποδεικνύει ὅτι ἔχουν ἄγνοια τῶν ἀληθινῶν νοημάτων τῆς πίστεως. Δέν ἔχουν εἰσέλθει στά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

παρότι λαμβάνουν μέρος σέ αρκετές τελετουργίες. Συμμετέχουν στά λειτουργικά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἀπολαμβάνουν τή θεία λατρεία, ἀλλά δέν γεύονται ἀληθινά καί ὑπαρξιακά τά ἐσώτερα μυστήρια τῆς θείας ἀποκάλυψης. Δέν ἐξερευνοῦν τά μυστήρια τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Θεοῦ μέσα στόν κάθε ἄνθρωπο. Λαμβάνουν μέρος ἐθιμοτυπικά στά μυστήρια, ἀλλά δέν ἀλλοιώνονται, δέ μεταμορφώνονται, δέ βελτιώνονται καί δέ θεραπεύονται ἀπό τά μυστήρια αὐτά. Αὐτό γίνεται πρῶτον, ἐπειδή δέ γνωρίζουν τό βαθύ νόημα τῶν μυστηρίων καί δεύτερον, ἐπειδή δέν ἐνδιαφέρονται νά ἐντρυφήσουν στό νόημα αὐτό. Ἔτσι καταντήσαμε τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας νά εἶναι κακόγουστες κοινωνικές ἐκδηλώσεις, στίς ὁποῖες προσερχόμαστε ἀπό ὑποχρέωση καί ὄχι ἐπειδή διψᾶμε γιά τήν πηγὴ τῆς ζωῆς. Παντρευόμαστε, βαπτίζουμε τά παιδιά μας, κοινωνᾶμε, ἐξομολογούμεστε, κηδεύουμε τοὺς δικούς μας, χριόμαστε στά εὐχέλαια, πίνουμε ποτήρια μέ ἁγιασμό, ἀλλά μέσα μας δέν ἀνατέλλει ἡ βα-

σιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωὴ μας ἐξακολουθεῖ νά κυλάει μέ τίς κακίες καί τίς πτώσεις, μέ τίς μικρότητες καί τά συμφέροντα, μέ τούς παραπικρασμούς καί τίς ἀντιπάθειες, μέ τή διχόνοια καί τούς διχασμούς, μέ τήν παχυλή ἄγνοια τοῦ Θεοῦ. Παίρνουμε εὐλογίες, ἀλλά δέν τίς συντηροῦμε μέσα μας. Ἀγιαζόμαστε ἀλλά μόνον γιά λίγο. Δέν εὐωδιάζουμε Ἅγιο Πνεῦμα, δέ γινόμαστε κατοικητήρια τῆς Ἁγίας Τριάδας, δέν ἀπολαμβάνουμε καί δέν ἐρευνοῦμε τά βαθιά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε ὀρθόδοξοι στό ὄνομα ἀλλά ὄχι πάντοτε καί στή ζωή. Ἀφήνουμε τό κοσμικό φρόνημα νά καθορίζει τήν καθημερινότητά μας. Ἔτσι τά ἀγκάθια αὐτοῦ τοῦ κόσμου καταπνίγουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού προσπαθεῖ νά ἀποκαλυφθεῖ μέσα μας.

«Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» μᾶς λέγει ὁ Χριστός. Μᾶς δόθηκε τό προνόμιο νά γνωρίσουμε τά ἀπόκρυφα μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, νά γνωρίσουμε τούς τρόπους καί τούς καρ-

πούς τῆς θείας ἀποκάλυψης. Ἐάν μέ τῇ ζωῇ καί τίς πτώσεις βρισκόμαστε μακριά ἀπό αὐτή τῇ θεϊκῇ γνώση, πρέπει μέσα μας νά κτυπήσει πνευματικός συναγερμός! Ἐάν χάσουμε τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἄσκοπο νά κερδίσουμε τόν κόσμο ὅλο. Ἐάν ἀποκτήσουμε ὅλες τίς γνώσεις τοῦ σύμπαντος καί δέ γνωρίζουμε τόν Δημιουργό του, τότε εἵμαστε ἀληθινά ἀμόρφωτοι, ἀπαίδευτοι καί ἀκαλλιέργητοι. Ἐάν καταφέρουμε νά ἀποκτήσουμε ὅλα τά ὕλικά ἀγαθὰ καί νά γευτοῦμε ὅλες τίς ἀπολαύσεις αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλά ἡ ψυχὴ μας δέ χορτάσει ἀπό τῇ χάρι τῶν μυστηρίων τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τότε δέ γνωρίσαμε ἀκόμη τῇ χαρά. Ἡ γνώση τῶν μυστηρίων τῆς θείας βασιλείας εἶναι ἀνάγκη, δέν εἶναι καθῆκον. Εἶναι ἀνάγκη τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς νά βουτάει στίς πηγές τῆς θεϊκῆς παρουσίας. Εἶναι ἀνάγκη τῆς ψυχῆς νά βρίσκει τό πρότυπό της, νά βρίσκει τόν Θεό, διότι διαφορετικά φτιάχνει ἀντίγραφα καί καρικατοῦρες

τοῦ Θεοῦ, φτιάχνει ψεύτικα εἰδωλα, πού τή γεμίζουν μέ ἄγχος καί δυστυχία.

Τόν φετινό χειμῶνα μήν ἀρκεστοῦμε στήν ἀπατηλή αὐτάρκειά μας. Μήν ἐπιτρέψουμε νά μᾶς «καταπιοῦν» ὁ καναπές καί οἱ ὀθόνες. Νά τρέξουμε ὡς καλοί ἀκροατές κοντά στόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Νά φυτέψουμε μέσα μας αὐτόν τόν σπόρο, πού θά σπαρεῖ τόσο πλούσια καί πάλι φέτος. Νά γίνουμε ἄξιοι μαθητές, πού θά χαιρόμαστε καί δέ θά ἐλεγχόμαστε νά ἀκοῦμε ἀπό τόν Χριστό: «ὑμῖν δέδοται γνῶναι τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ», τήν ὁποία μακάρι νά γευτοῦμε ἀπό τώρα, γιά νά τήν ἀπολαύσουμε καί γιά πάντα. Ἀμήν.